

Forslag til lov om ændringer i arveforordningen (arveklasserne).

(Fremsat den 4. november 1953 af justitsminister *Hans Hækkerup*).

§ 1.

I forordning af 21. maj 1845 indeholdende nogle forandringer i lovgivningen om arv sker følgende ændringer:

§ 6 affattes således:

„Er der ingen arvinger efter §§ 1 og 3-5, arver afdødes bedsteforældre og deres børn, men ikke disses afkom.

Fædrene og mødrene arvinger arver hver halvdelen og deler indbyrdes på samme måde som fastsat i §§ 4 og 5.

Er der kun arvinger på faderens eller moderens side, arver disse alene.“

§§ 7 og 8 udgår.

§ 2.

Tidspunktet for arveladerens død er bestemmende for, om reglerne i nærværende lov eller hidtil gældende ret skal anvendes.

§ 3.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1954. Loven gælder ikke for Grønland.

Efter forhandling med det færøske hjemmestyre kan loven ved kgl. anordning sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som måtte findes hensigtsmæssige under hensyn til de særlige forhold på øerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved kongelig resolution af 13. maj 1936 blev der nedsat en kommission med den opgave at overveje spørgsmålet om revision af de gældende regler om arv og uskiftet bo og eventuelt at udarbejde forslag til forandring af lovgivningen på dette område. I maj 1941 afgav kommissionen sin betænkning indeholdende udkast til en ny arvelov med tilhørende bemærkninger.

Kommissionens lovudkast byggede helt igennem på nedarvet ret. Det indeholdt dog på en række punkter afgørende ændringer i forhold til gældende ret. Blandt de vigtigste af disse kan følgende fremhæves:

Slægtens legale arveret blev foreslået væsentlig begrænset i form af en beskæring af arveklasserne. Livsarvingernes og ægtefællens tvangsarveret formindskedes. Reglerne om adoptivbørns arveret underkastedes betydelige ændringer, herunder ophævedes tvangsarveretten efter adoptanten. Der indførtes et nyt retsinstitut, kaldet „forlodsret“, hvis formål var at støtte arveladerens uforsørgede børn ved at give dem ret til forlods af boet at udtage det nødvendige beløb til underhold og uddannelse. Ad-

gangen til at bestemme båndlæggelse af arv blev begrænset. De særlige arveregler for landejendomme foresloges sammenarbejdet til et selvstændigt kapitel i loven og samtidig ændret på en række punkter med det formål at lette ejendommens overgang til en af arvingerne.

På grundlag af kommissionens lovudkast blev der af justitsministeren i rigsdagssamlingen 1946—47 fremsat et forslag til ny arvelov (rigsdagstidende 1946—47, tillæg A, sp. 2809—60). Forslaget var i det væsentlige overensstemmende med kommissionsudkastet.

Lovforslaget, der blev fremsat i landstinget, blev underkastet 1. behandling i tinget og derefter henvist til udvalg. Dette nåede imidlertid ikke at afslutte sit arbejde inden landstingsvalget i begyndelsen af april 1947 (rigsdagstidende 1946—47, landstingets forhandlinger sp. 198—210 og 297—347, tillæg B, sp. 1274).

Forslaget blev herefter i uændret skikkelse genfremsat i landstinget den 17. april 1947 (rigsdagstidende 1946—47, tillæg A, sp. 3619) og blev påny underkastet 1. behandling og henvist til udvalg